

KÚRIA

Bfv.III.1.612/2014/8.szám

A Kúria Budapesten, a 2015. év május hó 19. napján tartott tanácsülésen meghozta a következő

í t é l e t e t:

Az önkényuralmi jelkép használatának vétsége miatt az I. rendű terhelt és társa ellen folyamatban volt büntetőügyben az I. rendű és a II. rendű terhelt védője, valamint a Legfőbb Ügyészség által benyújtott felülvizsgálati indítványokat elbírálva a Pesti Központi Kerületi Bíróság 16.B.21.571/2004/15., valamint a Fővárosi Bíróság 25.Bf.7262/2007/6. számú ítéletét megváltoztatja:

az I. rendű terheltet az ellene társtettesként, folytatólagosan elkövetett önkényuralmi jelkép használatának vétsége [1978. évi IV. törvény 269/B. § (1) bekezdés b) és c) pont],

a II. rendű terheltet az ellene társtettesként, folytatólagosan elkövetett önkényuralmi jelkép használatának vétsége [1978. évi IV. törvény 269/B. § (1) bekezdés b) pont] miatt emelt vád alól felmenti.

Az eljárás során felmerült 45.000 (negyvenötezer) forint bünygyi költséget az állam viseli.

Elrendeli az I. rendű terhelt részére az általa megfizetett pénzbüntetés és bünygyi költség a befizetéstől a visszatérítés időpontjáig eltelt időre számított mindenkor i törvényes kamatával emelt összegének visszatérítését.

A meghatalmazott védő részére a tárgyalásokon és a nyilvános ülésen megjelenés fejében 62.000 (hatvankettőezer) forint munkadíjat és 16.740 (tizenhatezer-hétszáznegyven) forint ÁFÁ-t, összesen 78.740 (hetvennyolcezer-hétszáznegyven) forint bruttó munkadíjat állapít meg és elrendeli annak utalványozását, amit az állam visel.

Az ítélet ellen fellebbezésnek és felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

A Pesti Központi Kerületi Bíróság a 2007. március 22-én kihirdetett 16.B.21.571/2004/15. számú ítéletével az I. rendű terheltet bűnösnek mondta ki önkényuralmi jelkép használatának vétségében [1978. évi IV. törvény - a továbbiakban: korábbi Btk. - 269/B. § (1) bekezdés b) és c) pont]. Ezért őt 200 napi tétel, napi tételenként 600 forint, összesen 120.000 forint pénzbüntetésre ítélte. Rendelkezett a pénzbüntetés meg nem fizetése esetén annak szabadságvesztésre való átváltoztatásáról is. A II. rendű terheltet ugyancsak önkényuralmi jelkép használatának vétségében [korábbi Btk. 269/B. § (1) bekezdés b) pont] mondta ki bűnösnek, és ezért 1 évi időtartamra próbára bocsátotta. Rendelkezett a bűnjelekről és a bűnügyi költségről is.

Mindkét terhelt vonatkozásában védelmi fellebbezés alapján eljárva a Fővárosi Bíróság a 2008. június 10-én meghozott és ugyanazon nap jogerőre emelkedett 25.Bf.7262/2007/6. számú ítéletével az I. és a II. rendű terhelt cselekményét társtettesként elkövetettnek minősítette, egyebekben azonban az elsőfokú ítéletet mindkét terheltet érintően helybenhagyta.

A jogerős ítéletben megállapított tényállás a következő:

1. Az I. rendű terhelt egy weboldal felelős szerkesztője. Feladata többek között a különféle cikkeknek a weboldalra való felhelyezése.

Az I. rendű terhelt 2003. november 18. napján a weboldalon több vörös csillagot tett közzé. A vörös csillag használata a weboldal sajátosságai miatt önkényuralmi jelképnek minősül, mivel az adott körülmények között alkalmas arra, hogy a külső szemlélőt a kommunista diktatúrára, annak eszmeiségére emlékeztesse.

2. Az I. rendű és a II. rendű terhelt 2004. április 3-án a B. Sz. téren lévő szovjet emlékműnél megtartott rendezvényen úgy vett részt, hogy az I. rendű terhelt zakója bal oldalán kitűzött egy vörös csillagot, a II. rendű terhelt pedig a kigombolt ballonkabátja alatt jól látható módon ötágú vörös csillagot és

sarló-kalapácsot ábrázoló pulóvert viselt. A terheltek tisztában voltak azzal, hogy az önkényuralmi jelképeket meg nem határozható, nagyobb számú személy észlelheti.

3. Az I. rendű és a II. rendű terhelteket az ellenük önkényuralmi jelkép használatának vétsége miatt a B.-i Rendőrkapitányságon indult bűnügyben a B-i Ügyészség 2004. szeptember 10. napján 10 óra 30 percre határozathirdetésre idézte. Az idézésre az I. rendű és a II. rendű terheltek a B-i bírósági épületbe már az utcáról úgy léptek be, hogy zakójuk hajtókáján vörös csillagot ábrázoló jelvényt viseltek. Így az önkényuralmi jelképeket az utcán és a bíróság folyosóján tartózkodó nagyobb számú személy észlelhette.

4. Az I. rendű terhelt egy televíziós csatorna által 2004. november 5-én a B., A. utca alatti stúdióból sugárzott „N” című műsorban a vele készített riport ideje alatt zakóján ötágú vörös csillagot ábrázoló kitűzőt viselt.

5. 2005. július 2. napján 9 óra 55 perc körüli időben a B. F. út alatt található temetőben a M. által tartott megemlékezés során az I. rendű terhelt egy kartonpapírból készült, öt centiméter átmérőjű ötágú vörös csillagot viselt. A II. rendű terhelt egy anyagból készült ötágú vörös csillagot viselt az esőkabátjának külső részén.

A jelenlévők számára jól láthatóan elhelyezett jelképet az I. rendű terhelt a rendőrség többszöri felszólítása ellenére sem vette le, jogsértő magatartásával nem hagyott fel. A II. rendű terhelt a rendőrség felszólítására a jelképet levette a ruházatáról.

A vörös csillag használata önkényuralmi jelképnek minősül, mivel az adott körülmények között a vörös csillag alkalmas arra, hogy a jelenlévő nagy számú szemlélőt a kommunizmus eszméjére emlékeztesse.

6. Az I. rendű terhelt a Pesti Központi Kerületi Bíróságon a 15.B.20.772/2003. számon folyamatban volt büntetőeljárás során a 2004. március 11-én megtartott nyilvános tárgyaláson, a Fővárosi Bíróságon 22.Bf.6645/2004. számon folyamatban volt büntetőeljárás során a 2004. június 2-án megtartott, a 22.Bf.8737/2005. számon folyamatban volt büntetőeljárás során 2005. november 16-án megtartott nyilvános üléseken idézésre történő megjelenése során a bíróság épületében, majd a tárgyalóteremben úgy jelent meg, hogy ruházatán jól láthatóan ötágú vörös csillagot ábrázoló kitűzőt viselt. E kitűzőt a másodfokú, jogerős határozat meghozatala előtt eltávolította.

A jogerős ítélet ellen az I. rendű és a II. rendű terheltek védője által benyújtott felülvizsgálati indítványt elbírálva a Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a 2011. június 23-án kihirdetett

Bfv.II.37/2011/5. számú végzésével a támadott határozatokat mindkét terhelt tekintetében hatályában fenntartotta.

Ezt követően 2011. augusztus 29. napján a terheltek a jogerős határozat ellen kérelmet terjesztettek elő a strasbourgi Emberi Jogok Európai Bíróságánál (a továbbiakban: EJEB).

Az EJEB a terheltek (mint kérelmezők) által Magyarország ellen benyújtott 55795/11. és 55798/11. számú kérelmei tárgyában, a 2014. szeptember 2-án kihirdetett, majd 2014. szeptember 23-án véglegessé és végrehajthatóvá nyilvánított ítéletében megállapította, hogy a terheltek ügyében megsértették az emberi jogok és az alapvető szabadságok védelméről szóló, Rómában, 1950. november 4-én kelt Egyezmény (a továbbiakban: Egyezmény), véleménynyilvánítás szabadságáról szóló 10. Cikkét.

A 10. Cikk szerint:

„1. Mindenkinnek joga van a véleménynyilvánítás szabadságához. Ez a jog magában foglalja a véleményalkotás szabadságát és az információk, eszmék megismerésének és közlésének szabadságát országhatárokon tekintet nélkül és anélkül, hogy ebbe hatósági szerv beavatkozhasson. Ez a Cikk nem akadályozza, hogy az államok a rádió-, televízió- vagy mozgókép vállalatok működését engedélyezéshez kössék.

2. E kötelezettségekkel és felelősséggel együtt járó szabadságok gyakorlása a törvényben meghatározott, olyan alakszerűségeknek, feltételeknek, korlátozásoknak vagy szankcióknak vethető alá, amelyek szükséges intézkedéseknek minősülnek egy demokratikus társadalomban a nemzetbiztonság, a területi sértetlenség, a közbiztonság, a zavargás vagy bűnözés megelőzése, a közegészség vagy az erkölcsök védelme, mások jó hírneve vagy jogai védelme, a bizalmas értesülés közlésének megakadályozása, vagy a bíróságok tekintélyének és pártatlanságának fenntartása céljából.”

Az EJEB ítélete szerint:

- 16. pont: „2008. július 8-án az Emberi Jogok Európai Bírósága V. úr jelenlegihez hasonló alapon történő, korábbi elítélése miatt benyújtott ügyében (lásd no.33629/06. 8 July 2008) ítéletet hozott. A Bíróság úgy ítéli meg, hogy a vörös csillag viselése miatti büntetőeljárás a kérelmező számára az Egyezmény 10. Cikkének 1. bekezdése alapján biztosított jogokba, a véleménynyilvánítás szabadságába ütközik.”

- 22. pont: „A Bíróság arra emlékeztet, hogy a vörös csillag viseléséért indított büntetőeljárás miatti panasz elfogadható és a 10. Cikk megsértésének minősül (lásd fent hivatkozott; *Franatoló vs. Hungary*, no. 29459/10., 3 November 2011). Megjegyzi, hogy a kérelmekben érintett megtámadott nemzeti jogi rendelkezések, valamint a jogsértések körülményei is megegyeznek a fenti

kérelmekben foglaltakkal. Következésképpen, a Bíróság nem talál rá okot, hogy eltérjen az ügyben hozott korábbi álláspontjától. Ebből következik, hogy az Egyezmény 10. Cikkének megsértése mindkét kérelem vonatkozásában megállapítható."

Az ítéletben hivatkozott, *Franatoló vs. Magyarország* ügyében hozott határozatában az EJEB az alábbi, jelen ügyben is érvényesnek tekintett megállapításokat tette:

- 24. pont: „A jelen ügyben a kérelmező azzal kapcsolatos döntését, hogy nyilvánosság előtt vörös csillagot visel, politikai nézetei kifejezésének kell tekinteni. Ruhán hordható szimbólumok viselése a 10. Cikk hatálya alá esik."

- 25. pont: „A Bíróság megállapította: ahhoz, hogy e szimbólum viselésének korlátozása igazolt legyen, az szükséges, hogy valamely politikai mozgalom vagy párt részéről a kommunista diktatúra visszaállításának valós és közvetlen veszélye álljon fenn. A Kormány azonban nem bizonyította, hogy a szóban forgó tilalom törvénybe iktatását megelőzően ilyen fenyegetés fennállt. A Bíróság annak kockázatát észlelte, hogy a szimbólum használatának általános tiltása olyan kontextusokban is korlátozhatja annak használatát, amelyekben a korlátozás nem igazolt. Ezért a Bíróság úgy vélte, hogy a vörös csillag többszörös jelentésére figyelemmel a szóban forgó tilalom túlságosan széles: olyan tevékenységekre és eszmékre is kiterjedhet, amelyek egyértelműen a 10. Cikk által védett körbe esnek, és nincs kielégítő mód a büntetőjogilag üldözött szimbólum egyes jelentéseinek szétválasztására. Valójában a releváns magyar jog erre kísérletet sem tesz."

Az alapügyben eljáró bíróság jogerős ügydöntő határozata ellen az I. rendű és a II. rendű terhelt védője - a Be. 416. § (1) bekezdés g) pontját megjelölve - felülvizsgálati indítványt terjesztett elő felmentés, az I. rendű terhelt által megfizetett pénzbüntetés és bűnügyi költség visszatérítése, az elkobzás mellőzése és a lefoglalt bűnjelek kiadása, valamint a meghatalmazott védői munkadíj megtérítése érdekében.

Indítványában utalt az EJEB ismertetett ítéletére és az abban megállapított egyezményisértésre. Hivatkozott továbbá arra, hogy az Egyezményt Magyarországon az 1993. évi XXXI. törvénnyel kihirdették, annak 46. Cikke 1. bekezdésének elfogadásával Magyarország a Bíróság joghatóságának is alávetette magát. Ezzel a Be. 416. § (1) bekezdés g) pontjában foglalt felülvizsgálati ok maradéktalanul megvalósult.

Az indítvány kiemelte, hogy a Be. 423. § (3) bekezdése szerint a hivatkozott törvényhelyen alapuló felülvizsgálati indítványt a törvénnyel kihirdetett nemzetközi szerződéssel - jelen esetben: az Egyezménnyel - ellentétes jogszabály, azaz a konkrét ügyben a

korábbi Btk. 269/B. § (1) bekezdésének figyelmen kívül hagyásával, illetve a nemzetközi emberi jogi szerv döntésének alapulvételével kell elbírálni.

Minderre tekintettel - az EJEB ítéletének alapulvételével - a terheltek cselekménye nem bűncselekmény.

A védői munkadíj vonatkozásában az indítvány hivatkozott a 26/2003. (VII. 1.) IM-BM-PM együttes rendelet 3. § (1) bekezdés b) pontjára és 7. § (3) bekezdésére.

A Legfőbb Ügyészség

- BF.1857/2014/1. számú átiratában a felülvizsgálati indítványt mindkét terhelt vonatkozásában alaposnak tartotta, ugyanakkor
- BF.122/2015/1. számon szintén felülvizsgálati indítványt nyújtott be a terheltek javára, a Be. 417. § (2) bekezdésében írt kötelességét teljesítve - a Be. 416. § (1) bekezdés g) pontjában megjelölt okból - felmentés érdekében.

Indokai szerint az Emberi Jogok Európai Bíróságának döntése esetében a Be. 416. § (1) bekezdés g) pontja szerinti felülvizsgálati ok minden törvényi feltétele adott. Utalt az EJEB jelen ügyben hozott határozatában hivatkozott, Franatoló kontra Magyarország ügyében hozott ítélet 24. és 25. pontjában foglalt - korábban idézett - megállapításokra. Osztotta azt a védelmi álláspontot, miszerint a Be. 423. § (3) bekezdése szerint eljárva, az EJEB döntésének alapulvételével és a korábbi Btk. 269/B. § (1) bekezdésének figyelmen kívül hagyásával a terheltek terhére rótt cselekmény nem bűncselekmény.

Ezért az egyezményesértés kiküszöböléséhez nem tartotta szükségesnek az eljárás megismétlését. Indítványozta, hogy a Kúria az I. rendű és a II. rendű terhelteket az ellenük az 1978. évi IV. törvény 269/B. § (1) bekezdésébe ütköző önkényuralmi jelkép használatának vétsége miatt emelt vád alól mentse fel, állapítsa meg, hogy az alap- és a felülvizsgálati eljárás során felmerült bűnügyi költséget az állam viseli, továbbá rendelje el az I. rendű terhelt által befizetett 120.000 forint pénzbüntetésnek és 45.000 forint bűnügyi költségnek - a befizetéstől a visszatérítés napjáig eltelt időre számított törvényes kamattal együtt való - visszatérítését. Az elkobzással és a lefoglalással kapcsolatos védői indítványok vonatkozásában az elsőfokú bíróságnak a Be. 570. §-a és a Be. 571. §-a szerinti különleges eljárások lefolytatására való felhívását indítványozta.

A Kúria a felülvizsgálati indítványok alapján indult ügyeket egyesítette, és azokat a Be. 424. §-ának (1) bekezdés első fordulata alapján tanácsulésen bírálta el.

A védő és a Legfőbb Ügyészség felülvizsgálati indítványa egyaránt, mindkét terheltet érintően alapos.

A Be. 416. § (1) bekezdés g) pontja alapján felülvizsgálati ok, ha nemzetközi szerződéssel létrehozott emberi jogi szerv megállapította, hogy az eljárás lefolytatása vagy a bíróság jogerős határozata megsértette a törvényben kihirdetett nemzetközi szerződés valamely rendelkezését, feltéve, hogy a nemzetközi emberi jogi szerv joghatóságának Magyarország alávetette magát.

Jelen ügyben a Be. 416. § (1) bekezdés g) pontja szerinti felülvizsgálati ok alaki és tartalmi feltétele egyaránt adott (1993. évi XXXI. törvény, illetve 1998. évi XLII. törvény).

Az emberi jogok és az alapvető szabadságok védelméről szóló, Rómában, 1950. november 4-én kelt Egyezményt (Egyezmény) kihirdető 1993. évi XXXI. törvény 3. §-ában foglaltak szerint megtörtént az Emberi Jogok Európai Bírósága (EJEB) illetékességének és joghatóságának elismerése.

Az Egyezmény 46. Cikk 1. bekezdése szerint a szerződő felek vállalják, hogy magukra nézve kötelezőnek tekintik az EJEB végleges ítéletét minden ügyben, amelyben félként szerepelnek.

Az EJEB 2014. szeptember 2-án kihirdetett ítélete az emberi jogok és az alapvető szabadságok védelméről szóló, Rómában, 1950. november 4-én kelt Egyezmény (Egyezmény) 10. Cikkének megsértését megállapította. Az ítélet 2014. szeptember 23-án véglegessé vált.

Előrebocsátja a Kúria, hogy önmagában az EJEB döntése nem képezi
- sem a büntetőjogi felelősségre vonás valamely anyagi jogi akadályát (korábbi Btk. III. Fejezet),
- sem pedig felmentés, illetve eljárás-megszüntetés valamely eljárásjogi jogcímét [Be. 6. § (3) bekezdés, Be. 331-332. §].

Az egyezménysértést megállapító EJEB döntés olyan jogi tény, ami a jogerős elítélés felülvizsgálatának törvényi oka.

Felülvizsgálatban a felülbírálat főszabályként a felülvizsgálati indítványhoz [Be. 423. § (4) bekezdés], a jogerős határozatban megállapított tényálláshoz [Be. 423. § (1) bekezdés] és a megtámadott határozat meghozatala idején hatályos jogszabályhoz [Be. 423. (2) bekezdés] kötött.

A Be. 423. § (3) bekezdése alapján viszont a 416. § (1) bekezdés g) pontjában meghatározott esetben a felülvizsgálati indítványt a törvénnyel kihirdetett nemzetközi szerződéssel ellentétes jogszabály figyelmen kívül hagyásával, illetve a nemzetközi emberi jogi szerv döntésének alapulvételével kell elbírálni.

Ennélfogva pedig a terheltek - irányadó tényállás szerinti - magatartása nem bűncselekmény, mert a tanúsításuk idején hatályos Btk. egyetlen - alkalmazható - Különös részi tényállását sem merítik ki. Ez egyben azt is jelenti, hogy az egyezményisértés kiküszöböléséhez nem szükséges az eljárás megismétlése.

Jelen ügyben a Be. 416. § (1) bekezdés g) pontja szerinti felülvizsgálati okhoz az vezetett, hogy az EJEB az Egyezményhez, a magyar bíróság pedig a vádbeli időszakban hatályos büntetőtörvényhez képest ítélte meg, illetve bírálta el a tényállás szerinti cselekményt.

A korábbi Btk. 269/B. § (1) bekezdése szerint (ha súlyosabb bűncselekmény nem valósul meg) vétséget követ el, aki horogkeresztet, SS-jelvényt, nyilaskeresztet, sarló-kalapácsot, ötágú vörös csillagot vagy ezeket ábrázoló jelképet terjeszt, nagy nyilvánosság előtt használ, közszemlére tesz.

Az 1993. május 21-e óta 2013. április 30-ig a fenti jogi tartalommal büntetendő bűncselekmény egyik, szóban levő elkövetési eszközt az EJEB az Egyezmény 10. Cikke vonatkozásában kettős jelentéstartalmúnak tekinti, a magyar büntetőtörvény viszont ilyen megkülönböztetést nem tesz.

Rámutat a Kúria arra, hogy ebből azonban értelemszerűen az is következik, hogy az EJEB álláspontja nem üresíti ki a vörös csillag szimbólumának használata vonatkozásában a korábbi Btk. 269/B. §-a szerinti törvényi tényállást. Nem jelenti, hogy az ötágú vörös csillag nagy nyilvánosság előtti használata (stb.) eleve nem esik büntetőjogi tilalom alá, csupán azt, hogy a törvényben eleve szabályozott esetkörök [korábbi Btk. 269/B. § (2)-(3) bekezdés] mellett további tényállásszerű magatartások is kívül eshetnek a büntetendőség körén.

Azonban éppen a többes jelentéstartalomra vonatkozó EJEB megítélés folytán nyilvánvaló, hogy létezik olyan elkövetési magatartás, amikor a törvényi tényállás szerinti ezen elkövetési eszköz nagy nyilvánosság előtti használatának magyar törvény szerinti büntetendősége, illetve amiatt az elkövető felelősségre vonása nem jelent egyezményisértést.

Ennek megfelelően a magyar bíróság is hozott olyan döntést, miszerint az adott jelkép használata - bár formálisan tényállásszerű cselekmény - az elkövető azonosulása hiányában (nevezetesen az adott szimbólumot elutasító magatartása folytán) nem valósított meg bűncselekményt (vö.: Legfelsőbb Bíróság Bfv.III.1.037/2006/5.).

Meg kell jegyezni azt is, hogy a korábban hatályos törvényi szabályozást az Alkotmánybíróság a 14/2000. (V. 12.) számú határozatában még alkotmányosnak minősítette, utóbb azonban - éppen az EJEB hivatkozott döntéseinek hatására is - a 4/2013. (II. 21.) AB számú határozat - megállapította a korábbi Btk. 269/B. §-ának alaptörvény-ellenességét, és 2013. április 30-i hatállyal megsemmisítette azt.

A korábbi Btk. e naptól hatályos, a 2013. évi XLVIII. törvény 1. § (1) bekezdésével beiktatott 269/B. §-a, illetve a 2013. július 1. napjától hatályos jelenlegi Btk. (a 2012. évi C. törvény) 335. §-a továbbra is büntetni rendeli - egyebek mellett - az ötágú vörös csillag terjesztését, nagy nyilvánosság előtti használatát és közszemlére tételét, azonban csak akkor, ha arra a köznyugalom megzavarására alkalmas - különösen az önkényuralmi rendszerek áldozatainak emberi méltóságát vagy kegyeleti jogát sértő - módon kerül sor. Ezzel a törvényhozó éppen a büntetendő magatartásoknak az EJEB és Alkotmánybíróság által is kifogásolt túlságosan tág körét kívánta szűkíteni, az egyes jelentéstartalmak szétválasztását célozva. Ezért az új törvényi szabályozás alapján elbírált ügyekre már nem lehet az EJEB idevágó határozatait automatikusan - minden más szempont vizsgálata nélkül - irányadónak tekinteni.

Ekként a Kúria a Be. 427. § (1) bekezdés a) pontja és (3) bekezdése alapján a megtámadott határozatot megváltoztatta és a terhelteket a Be. 6. § (3) bekezdésének a) pontja, és a Be. 331. § (1) bekezdése alapján felmentette az ellenük az önkényuralmi jelkép használatának vétsége [korábbi Btk. 269/B. § (1) bekezdés b) - és az I. rendű terhelt esetében: c) - pont] miatt emelt vád alól.

A Be. 339. § (1) bekezdése alapján rendelkezett a Kúria akként, hogy a jogerős ítéletben az I. rendű terhelt terhére rótt bűnügyi költséget az állam viseli (a II. rendű terheltet érintően az alapeljárásban nem merült fel bűnügyi költség).

Ezért - valamint arra tekintettel, hogy a jogerős ítéletben a bíróság az I. rendű terheltet pénzbüntetésre ítélte - a Be. 585. § (1) és (3) bekezdése szerint elrendelte az e jogcímen befizetett (vagy esetlegesen végrehajtott) összeg törvényes kamatával együtt való visszatérítését az I. rendű terhelt részére.

A felülvizsgálati indítványt benyújtó védő a 26/2003. (VIII. 1.) IM-BM-PM együttes rendelet (a továbbiakban: Rendelet) 3. § (1) bekezdés b) pontjára és 7. § (3) bekezdésére hivatkozva kérte védői díjának állam általi megtérítését.

A Rendelet 3. § (1) bekezdés b) pontja alapján - a 7. § (1) bekezdése szerint az eljárást befejező határozatban - a meghatalmazott védő díjaként meg kell téríteni a bírósági

tárgyaláson való megjelenésért megkezdett óránként 4.000 Ft, de megtartott tárgyalásonként legalább 10.000 Ft munkadíjat.

A Rendelet 4. § (3) bekezdése szerint, ha az ügyben egymást követően több meghatalmazott védő járt el, a védő munkadíjának és költségtérítésének megállapítása során a korábban eljáró védő munkadíját és költségtérítését is be kell számítani.

A 7. § (3) bekezdése szerint a képviselői díj e rendeletben meghatározott összege a tevékenység ellenértékét terhelő általános forgalmi adó összegét nem tartalmazza, azt az e rendeletben meghatározott védői díj összegén, mint adóalapon felül kell felszámítani.

Az iratok alapján az alapügyben

- az elsőfokú bíróság három tárgyalást tartott, 2006. december 15-én 8 óra 30 perctől 11 óra 45 percgig, 2007. február 5-én 11 óra 00 perctől 11 óra 45 percgig, 2007. március 22-én 8 óra 30 perctől 12 óra 10 percgig; melyeken az I. rendű terhelt védelmében dr. B. P. meghatalmazott védő járt el;

- a másodfokú bíróság egy nyilvános ülést tartott, 2008. június 10-én 11 óra 00 perctől 12 óra 57 percgig; melyen ugyancsak az I. rendű terhelt védelmében dr. B. P. meghatalmazott védő járt el;

- a korábbi felülvizsgálati eljárás során a Legfelsőbb Bíróság egy nyilvános ülést tartott, 2011. június 23-án 9 órai kezdettel, melyen - immár mindkét terhelt védelmében - dr. M. G. védő járt el. A nyilvános ülés berekesztésének időpontját a jegyzőkönyv nem tartalmazza, azonban a jegyzőkönyv terjedelmére és az eljárás jellegére figyelemmel az eljárási cselekmény tartama nem érhetette el az egy tárgyalásra (nyilvános ülésre) megállapítható alapösszeget meghaladó díjigényt megalapozó három megkezdett órát.

Tehát az elsőfokú eljárásban az első és a harmadik tárgyalás után 4-4 megkezdett óra (16-16 ezer forint), a további - valamennyi esetben három megkezdett óránál rövidebb tartamú - eljárási cselekmények után pedig a jogszabályban meghatározott alapösszeg (10-10 ezer forint) számolható el.

Következésképpen a három megtartott elsőfokú tárgyalás, valamint a másodfokú és a felülvizsgálati eljárásban tartott egy-egy nyilvános ülés alapján - figyelemmel azok tartamára - összesen 62.000 Ft munkadíj, valamint 16.740 Ft ÁFA [2007. évi CXXVII. törvény 56. §, 57. § (2) bekezdés és 82. § (1) bekezdés], mindösszesen 78.740 forint jár a meghatalmazott védőnek. Ezért a Kúria a Be. 339. § (3) bekezdésére figyelemmel rendelkezett a fenti védői díj megállapításáról, viseléséről és utalványozásáról.

Az eljárás során lefoglalt bűnjelekre vonatkozó rendelkezés meghozatala a jelen ügyben a Be. 585. § (2) bekezdése alapján ne

volt lehetséges; az elkobzott bűnjelek meglétére, illetve - annak hiányában - forgalmi értékükre nincs adat. Az iratoknál kezelni rendelt dolgok esetében pedig vizsgálni kell, azok a Be. 115. §-a alapján egyáltalán bűnjelnek tekintendők-e, és ha igen, kinek a tulajdonát képezik. Így törvényes döntés csak a Be. 570. és 571. §-ai szerinti eljárásban hozható, ami a Be. 555. § (2) bekezdés a) pontja értelmében hivatalból, valamint az ügyész, a terhelt és a védő indítványára is megindítható.

Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Be. 3. §-ának (4) bekezdése, felülvizsgálatát pedig a Be. 416. § (4) bekezdésének b) pontja kizárja.

Budapest, 2015. május 19.

Dr. Belegi József s.k. a tanács elnöke, Dr. Somogyi Gábor s.k. előadó bíró, Dr. Márki Zoltán s.k. bíró

A kiadmány hiteléül:

írnok
BÉ